

Abstrakt

Legenda vyprávějící o návštěvě dračího paláce se řadí mezi nejživotascopnější narativy napříč dějinami japonské literatury. V této práci analyzuji malý výběr z těchto narativů, od nejstarších dochovaných pramenů z osmého století až po středověkou kroniku *Taiheiki*. Primárním cílem této práce je identifikovat podobnosti a rozdíly mezi těmito narativy. Poté, co srovnám jejich narativní struktury, analyzuji narativy se zřetelem ke kategoriím postav, magických předmětů a prostředí. Věnuji se rovněž roli fokalizace a dalších narativních strategií v jejich využití pro zobrazení nadpřirozena. Závěrečná sekce se zabývá zvláštním případem tohoto narativu, jak ho nalzáme ve sbírce legend *Kondžaku monogatarišú* ze dvanáctého století, v němž je postava dračího krále interpretována jakožto vtělení bódhisattvy Kannon. Nabízím názor, že tuto interpretaci umožnily úpravy struktury legendy a využití textových ukazatelů asociujících jak draka, tak Kannon. Metodologický rámec této práce vychází z kognitivní naratologie, konkrétně z přístupu formulovaného Davidem Hermanem (2013).